

Sogneblad

Skt. Elisabeths Kirke i Holbæk
Sommer 2021

I seng med Gud – som Sankt Josef...

Kære Menighed

Fra forskellige verdenshjørner kender vi sagn om sovende konger, riddere, m.f., som venter på at blive vækket op, når deres vigtige opgave bliver aktuel. Tit er denne opgave forbundet med, at nogle af de største værdier, såsom frihed, skal forsvares.

På sin vis har covid19-pandemien forårsaget, at vi igennem den omfattende nedlukning har måttet erfare en slags søvntilstand (sikkert ikke sjældent på trods af søvnløshed for manges vedkommende i den egentlige forstand): Mange af os blev sendt hjem fra arbejdet. Hverken store eller små børn måtte møde op på deres skoler. Flere af os har prøvet at være ramt af sygdommen. Nogle af os – ikke sjældent på afstand – var nødt til at tage afsked med de af vore kære, som ikke kunne overleve sygdommen. De forlystelser, som vi ellers tager for givet, er blevet holdt lukket. Vi måtte ikke rejse. Vi måtte ikke rigtigt besøge hinanden. Vi var nødt til at savne hinanden. En krammer og et håndtryk kom næsten til at høre blandt de glemte goder.

Også i Kirken har vi ikke været foruden den søvntilstand i løbet af det sidste år. Pludselig viste det sig, at man skulle træde ekstra varsomt, hvis man overvejede deltagelse i en Messe. Pludselig var det ikke sikkert, om der var plads til én mere, hvis man mødte uanmeldt op. Pludselig føltes kirken frygteligt mennesketom – og det var ikke på grund af, at kun få gad møde op. Pludselig er både deltagelse i Messerne og i andre eventuelle kirkelige arrangementer som lagt på hylden til senere brug. Og vi selv midt i det hele puttet i seng. Jeg håber ikke, at nogen af os har set med forhåbninger hen imod den slags tilstande.

Skt. Josef i søvn af Szymon Czechowicz(?) (1689–1775)

Søvnen er for det meste en god ting. Den gives os til at kunne regenerere kræfter. Den kan også misbruges til at opbygge dovenskab, ligegyldighed, egoisme.

Kirken er en levende organisme, Jesu Kristi Mystiske Legeme. Hans Legeme må aldrig ophøre med at gøre Faderens vilje, deriblandt at frelse mennesker. Og som helheden vil Kirken til stadighed gøre Faderens gerninger, fordi Jesu tilstedeværelse i Kirkens Legeme står som garanti for det.

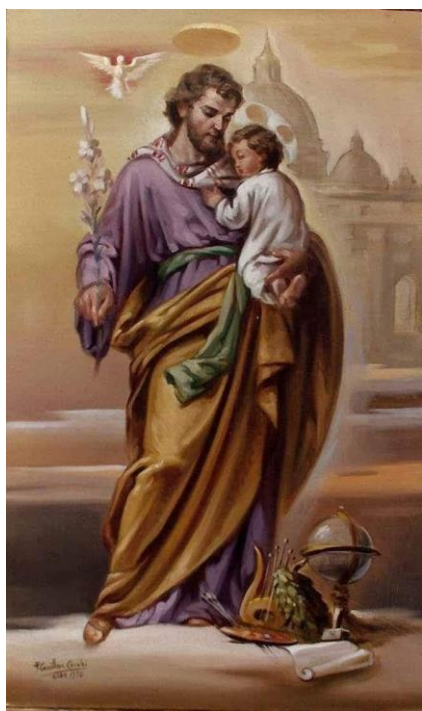
Men hvis søvnen indtræffer? Ja, også som Kirkens mennesker kan vi forholde os forskelligt til denne søvn: Vi kan overgive os til den, fordi vi finder den bekvem. Vi kan bruge den til at vænne os til, at vi ikke behøver at bryde op for at komme til Messe, at vi ikke behøver at være gjort opmærksomme på, at taksigelsen, tilbedelsen, bønner, omvendelsen bør være vor daglige mad og drikke. Vi kan vænne os til tanken om, at selvom vi ikke har gået i kirke, så skete jo der ikke noget ondt for os.

Eller vi kan angribe vor "kirkelige søvn", som den hellige Josef angreb sin egen: at hvile i den – dog aldrig fra Gud, men i Gud og sammen med Gud for at samle kræfter og at lade os inspirere af Gud til at handle – hvis Han vælger at inspirere os lige midt i vor søvn. Men for at dette kan være en mulighed, skal man på sin vis "i seng med Gud". Derfor er det værdifulgt og uhyre givende at indbyde Gud både i sine handlinger og i sin søvn.

Jeg er så taknemmelig for, at ikke så få blandt jer gav udtryk for, at pandemiens erfaring fik jer til at reflektere over, at man tit glemmer at være taknemmelig for det man har. Pludselig begynder man at værdsætte almindelige ting, almindelige muligheder, når man har prøvet, at det til tider kan være ekstra udfordrende at få dem realiseret.

Er denne tid blevet præget af en længsel, og endda en voksende længsel efter at være med til Herrens mysterier i menighedens, det vil sige i Kirkens fællesskab, så har man ikke sovet forgæves. Det er et vidnesbyrd om, at søvnen ikke var en dyrkelse af bekvemmelighed, men en chance for regeneration og inspiration fra Gud. At denne søvn til tider var et offer, som man bar med smerten.

Men nu (forhåbentlig!) er det tid til at vågne op: ligesom Josef, som flere gange netop i søvne fik at vide, hvad han skulle; ligesom Adam, som i søvnen overgav sig helt til Gud, så Gud skabte Eva; ligesom Kristus, som igennem dødens søvn på Korset på en særlig måde rystede og forskrækkede dødsriget og blev kilde til, at Kirken blev til, så vi både i Hans død og opstandelse frelses fra døden til det evige liv.

Den hellige Josef, Kirkens værnehelgen

Hver gang Josef vågnede op fra de Gudgivne natdrømme, udrettede han noget stort. Alt sammen for Jesu skyld, som også viste sig at være for menneskers skyld. Det kan vi også gøre, såfremt vi bliver i Kristus og lader Kristus blive i os. Lad os prøve at se, om vi kan begynde et nyt kapitel i vor trosvandring. Må den Hellige Josef sammen med Jomfru Maria gå i forbøn for os og lære os at være modtagelige: både over for gaver og opgaver fra Gud, det vil sige modtagelige over for Gud selv.

Pastor Michal Bienkowski

Beregner ny rute ...

Om Guds barmhertighed

For ikke så længe siden var jeg på vej til et sted, hvor jeg ikke havde været før, men jeg mente, at jeg nogenlunde vidste, hvor det var. For en sikkerheds skyld, havde jeg sat GPS'en til, så jeg ikke kom helt på afveje.

"Beregner ny rute", sagde den venlige stemme, da jeg valgte at køre en anden vej, som jeg mente var smartere og hurtigere.

Ja-ja, tænke jeg. Så længe den bare beregner ny rute, kan jeg ikke være helt på afveje. Det var nok en god idé med den smutvej. Mon ikke også et afdrej ad sidevejen dér fremme, ville korte vejen lidt mere af? Jeg prøvede.

"Vend om, så snart det er muligt", lød stemmen. Jeg ignorerede den, for jeg skulle jo bare lige til venstre her, og til højre der, så ville jeg være ved målet. *"Vend om, så snart det er muligt"*, sagde stemmen igen. *"Så ti da stille"*, tænkte jeg. Men ganske tålmodigt og lige venligt gentog den: *"Vend om, så snart det er muligt"*. *"Ja, hvis du ikke kan beregne min rute, så skal jeg nok selv finde den"*, tænkte jeg irriteret og fortsatte fremad.

Det nyttede bare ikke ret meget, for jeg var på en blind vej, og skulle jeg være ærlig, vidste jeg ikke rigtig, hvor jeg egentlig var. Mens jeg intuitivt kørte efter kortet i mit hoved, mistede jeg orienteringen. *"Satellitforbindelse mistet"*, lød den milde stemme. Nu var jeg virkelig alene.

Jeg ville stadig gerne derhen, hvor jeg var på vej til, så der var ikke andet at gøre, end at vende om. Men hvorhen? *"Beregner ny rute"*, sagde stemmen uforstyrreligt. Den var heldigvis ikke blevet træt og irriteret over mig og alle mine idéer. Denne gang fulgte jeg alle GPS'ens anvisninger, og snart ankom jeg – let forsinket og meget lettet.

Somme tider er det faktisk muligt at vælge en anden vej, end GPS'en anviser. Man kan godt komme hurtigere frem, end hvis man kører ad motorvejen, men så må man ofte ad smalle grusveje, måske med en dyb afgrund på den ene side, hvor man meget nødig ville falde ned. Men skulle det blive for besværligt, eller bliver man bange for at køre på den vej, er det altid muligt at vende om, og straks kan man ånde lettet op ved lyden af stemmen: *"Beregner ny rute"*. Det er trygt at vide, at man altid kan opgive den vej, man selv har valgt at

følge og overgive sig til vejledningen fra stemmen i GPS'en. Så kan man være sikker på at nå frem, selv om bilen måske er blevet sprøjtet til med snavs på grusvejen og må en tur i vaskehallen, før man kan være bekendt at køre i den igen. Men det kan man jo takke sig selv for.

Mon ikke alle mennesker efterhånden har prøvet at følge vejledningen fra en GPS for at finde et sted hen?

Det er jo lidt af en tillidssag. Man indtaster adressen, man vil hen til, og regner med, at GPS'en beregner den hurtigste og korteste vej derhen, så man bare kan følge dens anvisninger og ikke behøver spekulere over, om de er rigtige.

Gud har givet os en fri vilje

Hvis vi bruger historien om GPS'en som et billede på forholdet mellem Gud og mennesker, kan denne genstand fra vores hverdag sige os noget, der godt kan være værd at tænke over: at Gud har skabt os med en fri vilje.

Gud er vores Far, men Han vil aldrig tvinge os til at være Hans børn. Det skal vi frivilligt vælge. Konsekvensen af at vælge at være Guds barn er, at vi bliver ført til det mål, vi ønsker: at blive forenet med Ham engang. Men så må vi følge hans vejvisning. Konsekvensen af at følge vores frie vilje er, at kommer vi derhen, hvor vi selv vil, ender vi ikke nødvendigvis dér, hvor Gud ønskede at føre os hen.

Jeg vil være deres Gud, og de skal være mit folk
Sådan sagde Gud om sit forhold til mennesker, og når Gud siger det, kan vi regne med det.

Men da Eva lod sig friste af slangen til at spise et æble fra Livets træ, gjorde hun noget, hun godt vidste, at Gud havde forbudt. Da hun fik Adam til at spise af æblet, førte hun også ham på afveje. Måske kunne Adam og Eva have fundet tilbage til den rette vej igen, hvis de havde fulgt "færdselsreglerne" i Paradiset, men det gjorde de ikke. Da Gud spurgte dem, om de havde spist af frugten fra Livets træ, løj de over for Gud og sagde, at næh, det havde de sandelig ikke.

Det var første gang, Gud måtte beregne en ny rute for mennesker, for ingen kan lyve for Gud og nægte at følge Hans bud. Ligesom en GPS ved Gud, om vi følger de veje, Han viser os, og når vi ikke gør det, har det konsekvenser.

Konsekvenserne kan godt være hårde, som i Noas dage. Dengang fulgte mennesker i dén grad deres egne veje, at Gud blev træt af at beregne nye

ruter. Da lod Gud vandet oversvømme verden, så det udslettede alle mennesker, undtagen Noa og hans familie, for de var ikke vejet fra Guds vej.

Da Gud ville lade Moses føre israelitterne fra fangenskab hos Ægypterne til det land, Han havde lovet dem, blev de hurtigt trætte af at vandre i ørkenen og spise den kedelige manna, Gud gav dem at leve af. De fulgte deres egne idéer, som de troede var meget bedre end Guds. De brugte virkelig deres fri vilje og lavede sig en guldkalv, som de tilbød i stedet for at tilbede Gud. Det fik Gud til at beregne ny rute, for at de kunne få lejlighed til at lære at respektere Hans vejledning. Det genstridige folk måtte vandre rundt i ørkenen i hele 40 år i stedet for at komme ad dén direkte vej til deres nye land, som Gud egentlig ville have vist dem.

Guds "færdselsregler" er de 10 bud, som Han gav Moses. Følger vi dem, vil Han være vores Gud, og vi kan blive ved at være Hans folk. Da det med tiden viste sig, at Guds udvalgte folk stadig fulgte deres egne veje, blev Gud ikke træt af dem, men Han sendte sin Søn, for at budskab til os om at følge Hans veje skulle lyde endnu tydeligere i vore ører: "Vend om og tro på evangeliet!" og "I skal elske hinanden, som jeg har elsket jer".

Guds tålmodighed og barmhjertighed er uendelig

Ligesom GPS'ens stemme aldrig bliver træt af os og vor egenrådighed, bliver Gud det heller aldrig. Forskellen på en GPS og Gud, vores Fader, er, at Gud kender det dybeste i vores sjæl. Han har skabt os og kender alt det gode i os, som det er Hans plan at bygge videre på med den vej, Han har planlagt for os. Guds kærlighed til os kan vi kun udslukke, hvis vi bliver ved at nægte at vende om fra vore vildveje og nægter at modtage Hans kærlighed. Så vil Han respektere vores fri vilje. Valget er vort.

Uanset, hvad vi vælger, er Guds barmhjertighed så stor, at Han altid er med os på vejen. Hvis jeg tænker rigtig dybt over veje og vildveje i mit eget liv, ser jeg tydeligt, hvordan Gud i tide og utide har beregnet nye ruter for mig, når jeg var faret vild. Jeg havde aldrig kunnet finde vejen frem af mig selv.

Gud har endda sørget for "tankstationer", hvor vi kan tanke ny energi til vejen. Det er den hellige Eukaristi, som han stiller ubegrænset til rådighed for os. Gud har også indrettet "vaskehaller" i form af skriftestole, så vi kan få vasket alt det gamle snavs fra vildvejene af i skriftemålet.

Guds milde stemme, altid tålmodig, altid barmhjertig, giver aldrig op: så snart vi får "satellitforbindelsen" genetableret, beregner Han en ny rute for os, så vi kan nå hjem til Ham. Lige til vores sidste stund er Gud parat til at vise os vejen hjem og tage imod os hjemme hos sig.

Det kan vi stole på, og det kalder på en stor taknemmelighed over for Gud, vores Fader.

Af Birgit Bidstrup Jørgensen

Børneundervisning efterår 2021

Børn, der forbereder sig til deres første hellige kommunion (Annelies van der Meers hold) tilbydes undervisning efter kl. 15.30-messen hver lørdag uden for skoleferierne.

Datoer for undervisning af børn, der har modtaget deres første hellige kommunion meddeles i løbet af sommeren.

Kateketer:

Annelies van der Meer (yngste hold):

e-mail: annelies_van_der_meer@hotmail.com

Birgit Bidstrup Jørgensen (ældste hold):

e-mail: birgitbidstrupjoergensen@gmail.dk

Messer i Skt. Elisabeths Kirke

Ingen messe på søndage.

Lørdag:

Kl. 15.00 Barmhjertighedens rosenkrans

kl. 15.10: Guds Moders Rosenkrans

kl. 15.30 Søndagsmesse.

Kl. 17.30 i coronatiden: Stille messe

Onsdag kl. 17.30: Hverdagsmesse.

Torsdag kl. 08.00: Hverdagsmesse

Se opdateret kalender på www.katolsk-vestsj.dk
Her findes også opslag om andre arrangementer.

Kontakt

Sognepræst:

P. Michal Bienkowski

Frederiksgade 7

4200 Slagelse

Tlf. 58 52 06 45

mobil: 20 72 89 51

e-mail: mb@katolsk-vestsj.dk

P. Michal træffes tirsdag – søndag.

Om nødvendigt også mandag.

Møder kan aftales telefonisk eller pr. e-mail.

Hjemmeside: www.katolsk-vestsj.dk

Skt Elisabeths Kirke 51081

Organist:

Annelies van der Meer

e-mail: annelies_van_der_meer@hotmail.com

Formand for menighedsrådet:

Marymalar Elden

e-mail: eldenmarymalar@gmail.com

Redaktør af sognebladet:

Birgit Bidstrup Jørgensen

e-mail: birgitbidstrupjoergensen@gmail.dk

Indlæg til sognebladet modtages meget gerne!

